

Anonymizované znenie

Preklad

C-105/20 – 1

Vec C-105/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

27. február 2020

Vnútroštátny súd:

Tribunal du travail de Nivelles

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

3. február 2020

Žalobkyňa:

UF

Žalovaný:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

**Tribunal du travail du Brabant wallon
(Pracovný súd Valónske Brabantsko, Belgicko)**

Division Nivelles (Divízia Nivelles)

5. senát

Rozsudok

VO VECI:

UF, [omissis],

žalobkyňa a navrhovateľka v konaní o nútenom vedľajšom účastníctve,
[omissis].

PROTI:

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants (A.S.B.L. PARTENA, Poist'ovňa sociálneho zabezpečenia pre samostatne zárobkovo činné osoby),

[omissis]

žalovaná č. 1,

[omissis].

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS (Národný inštitút sociálneho zabezpečenia pre samostatne zárobkovo činné osoby), skrátene „INASTI“

[omissis]

žalovaný č. 2,

[omissis]

A PROTI:

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT) (Národný zväz slobodných vzájomných poisťovní) (PARTENAMUT), skrátene „UNMLIBRES“, uznaný poisťovací subjekt v oblasti povinného nemocenského poistenia a poistenia pre prípad invalidity, [omissis] ďalej len „UNML alebo PARTENAMUT“,

odporca v konaní o nútenom vedľajšom účastníctve,

[omissis]

* * *

[omissis]

I. PROCESNÉ ZÁLEŽITOSTI

[omissis] [vnútroštátne konanie]

II. PREDMET KONANIA

Žalobou z 23. októbra 2006 sa UF domáhala toho, aby bola subjektom ASBL PARTENA, UNMLIBRES (ktorý ovláda PARTENAMUT) a INASTI uložená povinnosť spoločne a nerozdielne [omissis] zaplatiť čiastku 2 041,91 eura ako paušálnu dávku v materstve pre samostatne zárobkovo činné ženy.

[omissis] [návrh na náhradu trov konania]

III. SKUTKOVÉ OKOLNOSTI [omissis]

[omissis]

– [omissis]

– Rozsudkom z 11. mája 2017 konajúci súd v inom zložení:

– [omissis]

– [omissis] položil Súdnemu dvoru Európskej únie [omissis] dve prejudiciálne otázky [omissis]:

[omissis] [znenie prejudiciálnych otázok zhodných s otázkami uvedenými vo výroku]

– [omissis].

– Dňa 5. októbra 2017 [uznesenie z 5. októbra 2017, OJ, C-321/17, neuvverejnené, EU:C:2017:741] Súdny dvor Európskej únie vyhlásil návrh na začatie prejudiciálneho konania [omissis] za zjavne neprípustný z týchto dôvodov:

– skutkový rámec sporu vo veci samej je veľmi nedostatočne prezentovaný. [omissis]

– v rozhodnutí vnútroštátneho súdu sa neuvádzajú dôvody, prečo by UF nemohla poberať paušálnu dávku stanovenú v rámci poistenia v materstve pre samostatne zárobkovo činné osoby;

- regulačný rámec sporu vo veci samej [*omissis*] [:] vnútroštátny súd odkazuje vo svojich otázkach na kráľovské nariadenie z 20. júla 1971. Vo svojom rozhodnutí však neuvádza znenie ustanovení tohto nariadenia, ktoré by sa mohli uplatniť vo veci samej;
- vnútroštátny súd neuvádza s požadovanou presnosťou a jasnosťou dôvody, pre ktoré sa domnieva, že tento výklad je z jeho pohľadu potrebný alebo užitočný na účely vyriešenia sporu vo veci samej. Okrem toho nie je vysvetlený ani vzťah medzi právom Únie a vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou v spore vo veci samej.

Súdny dvor dospel k záveru [*omissis*]: „*Treba však poznamenať, že vnútroštátny súd má naďalej možnosť podať nový návrh na začatie prejudiciálneho konania, pokiaľ bude schopný poskytnúť Súdnemu dvoru všetky informácie, ktoré mu umožnia rozhodnúť (pozri v tomto zmysle uznesenie z 12. mája 2016, Security Service a i., C-692/15 až C-694/15, EU:C:2016:344, bod 30, ako aj citovanú judikatúru)*“.

- Dňa 28. decembra 2018 UF požiadala o vytýčenie pojednávania pred konajúcim súdom, pričom spresnila, že prináleží súdu, ktorý položil prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru Európskej únie, aby spresnil skutkový rámec sporu a belgickú právnú úpravu.

[*omissis*]. [vnútroštátne konanie]

IV. POSÚDENIE

A. Skutkový rámec

[*omissis*]

Žalobkyňa navrhuje oznámiť Súdnemu dvoru Európskej únie tieto skutočnosti:

- 1 UF vykonávala v období od januára 2002 do decembra 2010 dve zárobkové činnosti a vzťahovali sa na ňu súčasne dva rôzne režimy:
 - bola zamestnankyňou na polovičný úväzok (50 %) vo funkcii asistentky na univerzite,
 - bola doplnkovo samostatne zárobkovo činnou osobou vykonávajúcou činnosť advokátky zapísanej v advokátskej komore v Bruseli.

Počas tohto obdobia UF prispievala do systému samostatne zárobkovo činných osôb a platila poistné na sociálne zabezpečenie ako doplnkovo samostatne zárobkovo činná osoba.

Vzhľadom na výšku jej príjmov zo samostatnej zárobkovej činnosti však bolo uvedené poistné vypočítané nie na základe práce v postavení doplnkovo samostatne zárobkovo činnnej osoby, ale na základe systému primárne samostatne zárobkovo činných osôb, čo zodpovedalo sume 4 234,16 eura za rok 2006.

- 2 Dňa 1. marca 2006 UF porodila dieťa [omissis].
- 3 Ako zamestnankyňa dostala v máji 2006 dávku v materstve v hrubej výške 3 458,54 eura.

Táto suma bola vypočítaná na základe systému vzťahujúceho sa na zamestnankyne, teda vo výške 82 % jej mzdy za [prácu] na polovičný úväzok na univerzite počas prvých 30 dní a potom 75 % tejto mzdy počas nasledujúcich 2 mesiacov.

Dávka v materstve sa teda vzťahuje len na časť zárobkovej činnosti UF, a to na jej závislú činnosť, a v prejednávanej veci zodpovedá sume približne 1 000 eur netto mesačne počas 3 mesiacov.

Pokiaľ ide o jej samostatnú zárobkovú činnosť, UF nepoberala nijakú dávku v materstve, avšak musela nielen prestať pracovať, ale aj naďalej platiť svoje poistné na sociálne zabezpečenie ako samostatne zárobkovo činná osoba, keďže zákon neustanovuje žiadne oslobodenie od platenia tohto poistného počas materskej dovolenky.

Suma, ktorú v skutočnosti získala, je teda výrazne nižšia ako prostriedky, ktoré UF prv dostávala, ak sa zohľadní jej mzda na univerzite a jej príjmy z advokátskej činnosti.

Za 9 mesiacov, ktoré UF odpracovala počas roka 2006 (zostávajúce 3 mesiace čerpala materskú dovolenku), jej totiž bola vyplatená hrubá mzda za prácu na univerzite vo výške 11 274,02 eura a odmeny za advokátsku činnosť v hrubej výške 27 480 eur.

[omissis]

- 4 Na účely primeraného pokrytia svojej materskej dovolenky UF podala [omissis] ako samostatne zárobkovo činná osoba žiadosť o priznanie paušálnej dávky v rámci poistenia v materstve.

Táto paušálna dávka je v hrubej výške 2 041,91 eura.

PARTENA, PARTENAMUT, ani UNMLIBRES nevyhoveli tejto žiadosti.

Počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje táto dávka, mala pritom UF zakázané vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť.

UF bola na materskej dovolenke a keďže čerpala celé obdobie tejto dovolenky pred pôrodom a po pôrode, nevykonávala prácu po dobu 3 mesiacov, teda od konca februára 2006 do polovice júna 2006.

Počas tohto obdobia však naďalej platila poistné na sociálne zabezpečenie ako samostatne zárobkovo činná osoba, keďže výška tohto poistného sa vypočítava štvrťročne (pričom UF pracovala ako SZČO do konca februára 2006 a od polovice júna 2006).

- 5 Listom zo 4. septembra 2006 právny zástupca UF oslovil poisťovňu PARTENA ohľadom žiadosti o priznanie paušálnej dávky v rámci poistenia v materstve.

PARTENA odpovedala listom z 25. septembra 2006, že dávku v materstve vyplatila vzájomná poisťovňa UF.

UF podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie 23. októbra 2006.

- 6 Dňa 25. októbra 2006 PARTENAMUT zaslal UF formulár na účely priznania dávky v materstve v systéme samostatne zárobkovo činných osôb.

- 7 Dňa 9. novembra 2006 PARTENA potvrdila právnenému zástupcovi UF, že zamietla vyplatenie dávky v materstve.

Žalobou [omissis] z 23. októbra 2006 sa UF domáhala toho, aby bola subjektom ASBL PARTENA, UNION NATIONALE DES MUTUALITES LIBRES – ďalej len UNMLIBRES (ktorý ovláda PARTENAMUT) a INASTI uložená povinnosť spoločne a nerozdielne [omissis] zaplatiť čiastku 2 041,91 eura ako paušálnu dávku v materstve pre samostatne zárobkovo činné ženy.

[omissis] [návrh na náhradu trov konania]

- 8 [omissis]

– [omissis]. [okolnosti vnútroštátneho konania]

- 9 Rozsudkom z 11. mája 2017 Tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Pracovný súd Valónske Brabantsko, Divízia Nivelles):

– [omissis]

– Pred rozhodnutím vo veci položil Súdnemu dvoru Európskej únie [omissis] dve prejudiciálne otázky [omissis]:

[omissis] [omissis] [zopakovanie znenia prejudiciálnych otázok]

Tribunal [du travail de Nivelles] (Pracovný súd Nivelles) má v úmysle odkázať na túto analýzu skutkového stavu.

B. Právny rámec prejudiciálnej otázky

1. Paušálna dávka v rámci poistenia v materstve a primeraná dávka

Žalobkyňa spresňuje [omissis]:

- 1 Systém sociálneho zabezpečenia v Belgicku má svoj pôvod v „Bismarckovskej“ tradícii. Je koncipovaný hlavne ako „poistenie“:
 1. Kryje pracovníkov a ich rodiny proti dôsledkom vyplývajúcim zo straty práce, teda pre prípad nezamestnanosti, pracovnej neschopnosti, úmrtia pracovníka a dosiahnutia veku odchodu do dôchodku.
 2. Je financovaný z poistného na sociálne zabezpečenie, ktoré platia zamestnanci a zamestnávateľa.
 3. Zakladá nároky osôb, ktoré sa podieľali na jeho financovaní, t. j. osôb, ktoré pracovali a platili poistné počas dostatočne dlhého obdobia.
 4. Riadia ho zástupcovia zamestnancov a zamestnávateľov.

„Zásada poistenia“ má dôsledky pre povahu nároku na dávky a pre povinnosť platiť poistné.

Na jednej strane **dávky sú protihodnotou za účasť na financovaní systému**. Vznik nároku teda v zásade podlieha iba dvom otázkam: podieľal sa pracovník dostatočne na financovaní? Došlo k vzniku rizika? Existuje, samozrejme, veľmi veľa podmienok tohto nároku. Takto koncipovaný systém však nezohľadňuje podmienky týkajúce sa najmä zásluhy alebo stavu potreby.

Na druhej strane **platenie poistného zaručuje krytie z poistenia v prípade vzniku krytého rizika**. Zakladá nárok na dávky. To isté platí pre poistné v rámci súkromného poistenia. Pracovník, ktorý si platil poistné, si teda môže uplatniť subjektívny nárok na sociálnu dávku, ako ju upravuje právna úprava. Nemá naopak subjektívny nárok na poistné: nemôže si nárokovať ani jeho vrátenie, ani plnenie zodpovedajúce zaplatenému poistnému.

Dávka sociálneho zabezpečenia v rámci materskej dovolenky

- 2 V Belgicku materská dovolenka spadá do povinného zdravotného poistenia. Belgická judikatúra (Ústavný súd, rozsudok z 28. marca 2013, č. 51/2013) už mala možnosť rozhodnúť, že v rámci povinného zdravotného poistenia belgická právna úprava porušuje články 10 a 11 Ústavy v rozsahu, v akom nedovoľuje, aby pracovník, ktorý pracuje na polovičný úväzok ako zamestnanec a na polovičný úväzok ako samostatne zárobkovo činná osoba, bol práceneschopný len vo vzťahu k jednej z týchto dvoch zárobkových činností, v dôsledku čoho je uvedený pracovník povinný zastaviť výkon všetkých svojich činností, hoci jeho práceneschopnosť má pôvod iba v jednej z jeho činností.

Belgické právo stanovuje dva rozdielne režimy v závislosti od činnosti pracovníka a od toho, či sa na neho vzťahuje systém sociálneho zabezpečenia zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činných osôb.

V rámci dávok pre zamestnankyňu sú relevantné tieto ustanovenia belgického práva:

- **Po prvé loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités (zákon zo 14. júla 1994 o povinnom zdravotnom a nemocenskom poistení)** stanovuje vyplácanie dávky nazývanej „dávka v materstve“ zamestnankyniam pod výslovnou podmienkou, že ukončia akúkoľvek svoju zárobkovú činnosť (článok 113);
- Po druhé arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités (kráľovské nariadenie z 3. júla 1996, ktorým sa vykonáva zákon o povinnom zdravotnom a nemocenskom poistení) (v znení platnom v čase skutkových okolností veci) stanovuje: „*Sadzba dávky v materstve je stanovená na 79,5 % ušlej mzdy uvedenej v článku 113 ods. 3 konsolidovaného zákona počas prvých tridsiatich dní materskej dovolenky, ako je definovaná v článkoch 114 a 115 konsolidovaného zákona, a od tridsiateho prvého dňa materskej dovolenky na 75 % tejto mzdy.*

Počas prvých tridsiatich dní obdobia (ochrany materstva) však poberateľky uvedené v článku 86 ods. 1 bode 1 písm. a) a b) konsolidovaného zákona poberajú dávku v materstve vo výške 82 % hore uvedenej ušlej mzdy bez toho, aby bolo potrebné uplatniť obmedzenie mzdy upravenej v hore uvedenom článku 113 ods. 3“ [v jeho článku 216] [omissis]

Pokiaľ ide o samostatne zárobkovo činnú ženu, relevantné sú tieto ustanovenia belgického práva:

- článok 94 a nasl. arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (kráľovské nariadenie z 20. júla 1971, ktorým sa zavádza poistenie dávok a poistenie v materstve pre samostatne zárobkovo činné osoby a vypomáhajúcich manželov) (účinného od 1. januára 2003) stanovuje priznanie paušálnej dávky v materstve pre samostatne zárobkovo činné ženy;
- článok 97 uvedeného kráľovského nariadenia však stanovuje: „*Dávka v materstve sa zníži o sumu dávok, na ktoré má poberateľka nárok podľa zákona o povinnom zdravotnom a nemocenskom poistení, konsolidovaného 14. júla 1994 (týždne materskej dovolenky uvedené v článku 93)“;*

Samostatne zárobkovo činná žena je počas celého obdobia materskej dovolenky povinná naďalej platiť poistné na sociálne zabezpečenie, a teda podieľať sa na financovaní systému samostatne zárobkovo činných osôb.

Pokiaľ ide o situáciu pracovníčky, ktorá odvádza poisťné ako zamestnankyňa aj ako samostatne zárobkovo činná osoba, relevantná právna úprava sa nachádza v kráľovskom nariadení z 20. júla 1971. Toto nariadenie vylučuje doplnkovo samostatne zárobkovo činné ženy z nároku na dávku v materstve z dôvodu, že neodvádzajú poisťné ako primárne samostatne zárobkovo činné osoby (*quod non* v prejednávanej veci) a v zásade majú nárok na dávku v materstve v inom systéme sociálneho zabezpečenia.

Článok 3 kráľovského nariadenia z 20. júla 1971 stanovuje vylúčenie takto:

„Poistencami v rámci poistenia zriadeného týmto nariadením sú:

1. samostatne zárobkovo činné osoby, na ktoré sa vzťahuje kráľovské nariadenie č. 38 z 27. júla 1967, s vylúčením...

b) poistencov, ktorí podľa článku 12 ods. 21 uvedeného kráľovského nariadenia nie sú povinní platiť nijaké poisťné alebo sú povinní platiť len znížené poisťné“ (kurzívou zvýraznil súd).

Stanovenie sumy, ktorú má platiť doplnkovo samostatne zárobkovo činná osoba, upravuje článok 12 ods. 2 arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants (kráľovské nariadenie č. 38 z 27. júla 1967 o uplatňovaní systému sociálneho zabezpečenia na samostatne zárobkovo činné osoby), ktorý znie takto:

„Poistenec, ktorý mimo činnosti zakladajúcej uplatniteľnosť tohto nariadenia vykonáva obvykle a primárne inú zárobkovú činnosť, nie je povinný platiť poisťné, ak jeho príjmy zo samostatnej zárobkovej činnosti dosiahnuté v roku platenia poisťného podľa článku 11 ods. 2 nedosiahnu sumu 405,60 eura. Ak uvedené príjmy dosiahnu minimálne sumu 405,60 eura, poistenec je povinný platiť takéto ročné poisťné...“.

Toto nariadenie teda stanovuje, že doplnkovo samostatne zárobkovo činná osoba nie je povinná platiť žiadne poisťné na sociálne zabezpečenie, resp. je povinná platiť znížené poisťné na sociálne zabezpečenie.

Kráľovské nariadenie z 20. júla 1971 tak nezohľadňuje skutočnú výšku poisťného na sociálne zabezpečenie zaplateného samostatne zárobkovo činnou osobou, a teda neumožňuje zohľadniť skutočnú situáciu, v ktorej sa doplnkovo samostatne zárobkovo činná osoba nachádza, aj keď sa táto osoba nachádza v rovnakej situácii, ako primárne samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá rovnako ako ona platí poisťné vo výške čiastky sadzby z primárnej činnosti.

Okrem toho kráľovské nariadenie z 20. júla 1971 odkazuje na samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré platia znížené poisťné, čo nie je prípad doplnkovo samostatne zárobkovo činných osôb, ktoré musia platiť poisťné vypočítané rovnakým spôsobom ako poisťné, ktoré platia primárne samostatne zárobkovo

činné osoby, a to z dôvodu, že ich príjmy presahujú určitú hornú hranicu (ktorá sa mení každý rok).

2. Základ nerovnosti in casu: kráľovské nariadenie z 20. júla 1971

UF spresňuje [*omissis*]:

- 1 Kráľovské nariadenie z 20. júla 1971, na ktorom PARTENA zakladá zamietnutie nároku UF na dávku v materstve, sa nemôže uplatniť; nie je totiž v súlade so zásadou zákazu diskriminácie a s ustanoveniami týkajúcimi sa ochrany materstva.

Konkrétne kráľovské nariadenie z 20. júla 1971:

- (1) zavádza diskrimináciu medzi doplnkovo samostatne zárobkovo činnými ženami pracujúcimi na kratší pracovný čas (ktoré platia poisťné ako primárne samostatne zárobkovo činná osoba) a primárne samostatne zárobkovo činnými ženami pracujúcimi na kratší pracovný čas, keďže ženy, ktoré pracujú na kratší pracovný čas v postavení primárne samostatne zárobkovo činných osôb, poberajú celú sumu dávky v materstve, zatiaľ čo ženy, ktoré pracujú na kratší pracovný čas v postavení doplnkovo samostatne zárobkovo činných osôb a podliehajú systému zabezpečenia na základe primárnej činnosti, nepoberajú dávku v materstve.

Túto diskriminačnú situáciu treba preskúmať súbežne s ochranou materstva, ako ju upravuje smernica 92/85/EHS z 19. októbra 1992 o zavedení opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok, ktorá stanovuje zachovanie mzdy a/alebo nároku na primeranú dávku pre pracovníčky počas materskej dovolenky; primeranú dávku poberajú iba primárne samostatne zárobkovo činné ženy pracujúce na kratší pracovný čas;

- (2) zavádza priamu diskrimináciu medzi zamestnankyňami pracujúcimi na plný pracovný úväzok a pracovníčkami, ktoré v rozsahu plného pracovného úväzku kombinujú závislú činnosť a samostatnú zárobkovú činnosť, a to v rozsahu, v akom sa primeraná dávka priznáva iba zamestnankyniam pracujúcim na plný pracovný úväzok.
- 2 UF dostala počas svojej materskej dovolenky dávku v materstve na základe zákona zo 14. júla 1994 o povinnom zdravotnom a nemocenskom poistení. Konkrétne dostala percentuálnu časť zo svojej mzdy, vypočítanú z jej práce ako zamestnankyne na polovičný úväzok, a to v hrubej výške 3 458,54 eura za tri mesiace materskej dovolenky, čo zodpovedá čistej sume približne 1 000 eur mesačne.

Počas toho istého obdobia (a až do decembra 2010) naďalej platila poisťné na sociálne zabezpečenie ako doplnkovo samostatne zárobkovo činná osoba. Poisťné na sociálne zabezpečenie zaplatené z tohto dôvodu sa vypočítava na základe

primárnej samostatnej zárobkovej činnosti (čo predstavuje sumu 1 058 eur za štvrtrok).

Počas svojej materskej dovolenky však už nepoberala nijaký príjem zo samostatnej zárobkovej činnosti, keďže prestala pracovať, aby sa v rámci materskej dovolenky starala o svoje dieťa.

Okrem toho, ako už bolo upresnené vyššie, samostatne zárobkovo činná žena je počas celého obdobia materskej dovolenky povinná naďalej platiť poistné na sociálne zabezpečenie, a fortiori ak, tak ako v prípade UF, materská dovolenka zasahuje do dvoch štvrtrokov (1. a 2. štvrtrok roka 2006), počas ktorých samostatne zárobkovo činná žena pracuje tak pred materskou dovolenkou, ako aj po materskej dovolenke.

UF teda na účely doplnenia svojich náhradných príjmov ako zamestnankyne na polovičný úväzok podala žiadosť o priznanie dávky v materstve na základe arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants (kráľovské nariadenie z 20. júla 1971, ktorým sa zavádza poistenie dávok a poistenie v materstve pre samostatne zárobkovo činné osoby).

- 3 PARTENA jej zamietla priznanie tejto dávky z dôvodu, že vyššie citovaný článok 97 kráľovského nariadenia stanovuje, že táto dávka v materstve sa zníži o sumu dávok, na ktoré má poberateľka nárok podľa zákona o povinnom zdravotnom a nemocenskom poistení, konsolidovaného 14. júla 1994.

V súlade s odôvodnením, ktoré uviedla PARTENA, pracovníčka, ktorej vzniká nárok na dávku z nemocenského poistenia a poistenia pre prípad invalidity (v prejednávanej veci dávka v materstve), ktorá vykonáva viacero zárobkových činností na kratší pracovný čas (v prejednávanej veci zamestnankyňa a samostatne zárobkovo činná osoba) a ktorá platí poistné na sociálne zabezpečenie z každej zo svojich zárobkových činností, môže poberať iba zníženú dávku v materstve a iba vo vzťahu k jednej zo svojich činností na kratší pracovný čas (v prejednávanej veci zníženú časť svojej mzdy ako zamestnankyne).

Táto istá pracovníčka má okrem toho povinnosť ukončiť akúkoľvek činnosť, ale nemá nárok na dávku v materstve pokrývajúcu všetky jej pracovné úväzky.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že zníženú dávku v materstve poskytovanú pracovníčke, ktorá vykonáva dve zárobkové činnosti v skrátrenom pracovnom čase a platí poistné na sociálne zabezpečenie z každého svojho pracovného úväzku, nemožno považovať za dávku stanovenú v takej výške, aby uvedená pracovníčka mohla zabezpečiť živobytie pre seba a svoje dieťa v dobrých zdravotných podmienkach a na primeranej životnej úrovni.

PARTENA tým, že zamietla vyplatiť UF túto paušálnu dávku, zabránila jej *in concreto* poberať primeranú dávku pokrývajúcu jej materskú dovolenku, hoci

skutočne platila poistné do dvoch systémov sociálneho zabezpečenia ako zamestnankyňa a ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Tribunal [du travail de Nivelles] (Pracovný súd Nivelles) sa stotožňuje s týmito vysvetleniami žalobkyne.

Domnieva sa, že odpovedajú na pripomienky Súdneho dvora Európskej únie, ktorý uznesením z 5. októbra 2017 vyhlásil návrh na začatie prejudiciálneho konania [omissis] za zjavne neprípustný [omissis] [pripomenutie dôvodov, ktoré viedli Súdny dvor k rozhodnutiu o neprípustnosti návrhu].

Pripomíname ešte, že Súdny dvor Európskej únie na záver svojho uznesenia uviedol: „*Treba však poznamenať, že vnútroštátny súd má naďalej možnosť podať nový návrh na začatie prejudiciálneho konania, pokiaľ bude schopný poskytnúť Súdnemu dvoru všetky informácie, ktoré mu umožnia rozhodnúť*“.

Tribunal [du travail de Nivelles] (Pracovný súd Nivelles) sa domnieva, že ide o takýto prípad: ako už bolo uvedené, vysvetlenia predložené žalobkyňou odpovedajú na pripomienky Súdneho dvora, ktorému treba predložiť dve nižšie uvedené prejudiciálne otázky.

Z TÝCHTO DÔVODOV,

Tribunal [du travail de Nivelles] (Pracovný súd Nivelles)

[omissis]

1) **predkladá** Súdnemu dvoru Európskej únie tieto dve prejudiciálne otázky:

[1] „Porušuje *arrêté royal* du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (kráľovské nariadenie z 20. júla 1971, ktorým sa zavádza poistenie dávok a poistenie v materstve pre samostatne zárobkovo činné osoby a vypomáhajúcich manželov) články 21 a 23 Charty základných práv, smernicu Rady 92/85/EHS z 19. októbra 1992 o zavedení opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok, smernicu Parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie), smernicu 86/613/EHS z 11. decembra 1986 o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby vrátane činnosti v poľnohospodárstve a o ochrane samostatne zárobkovo činných žien počas tehotenstva a materstva a rámcovú dohodu o práci na kratší pracovný čas, ktorá sa vykonáva smernicou Rady 97/81/ES z 15. decembra 1997 o práci na kratší pracovný čas, v rozsahu, v akom nestanovuje primeranú dávku pre doplnkovo samostatne zárobkovo činnú ženu pracujúcu na kratší pracovný úväzok,

ktorá však platí poisťné ako primárne samostatne zárobkovo činná osoba, zatiaľ čo primárne samostatne zárobkovo činná žena pracujúca na kratší úväzok poberá celú sumu dávky v materstve?

- [2)] Porušuje arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (kráľovské nariadenie z 20. júla 1971, ktorým sa zavádza poistenie dávok a poistenie v materstve pre samostatne zárobkovo činné osoby a vypomáhajúcich manželov) články 21 a 23 Charty základných práv, smernicu Rady 92/85/EHS z 19. októbra 1992 o zavedení opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok, smernicu Parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie), smernicu 86/613/EHS z 11. decembra 1986 o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby vrátane činnosti v poľnohospodárstve a o ochrane samostatne zárobkovo činných žien počas tehotenstva a materstva a rámcovú dohodu o práci na kratší pracovný čas, ktorá sa vykonáva smernicou Rady 97/81/ES z 15. decembra 1997 o práci na kratší pracovný čas, v rozsahu, v akom v rámci materskej dovolenky nestanovuje primeranú dávku pre pracovníčku, ktorá v rozsahu plného pracovného úväzku kombinuje závislú činnosť a samostatnú zárobkovú činnosť, zatiaľ čo samostatne zárobkovo činná žena pracujúca na plný pracovný úväzok poberá celú sumu dávky v materstve?“.“.

2) [omissis] [pripomenutie uvedených informácií]

[omissis]

[rozhodnutie o prerušení konania]